

بوونهوهری چاک.. شیعری فـرهاد کـریم

مـرځ له ناو خـی جـینابتهوه بچوکـکی گهـوره یه و خـی نازانـځ گوو
رځـه

من مـرځ قم دهزانم ئاودهست شوځنی ژیان و پشودان نیه
سهرم پـځ بووه له هـوا ځ مـرځ لـځناگه ځ سهر به تا ځ بـځ له هـوا ځ خراپ
خراپی مـرځ له وه دایه به هـموو شتـځ که وه راد ځ منیش رانا یـم به خه می
مـرځ

غـریبی خـم ده کم شهرم نیه مـرځ غـریبی خـی بکا سهیره مـرځ
غـریبی خـی نه کا

دووره هـځنده دووره دهـشمریت ناگا پا هـوانی گـځ هـپان نیه گهـوره ی
بچوکه، مـرځ ځه بچوکی گهـوره

په لاماری ژیان هـمیشه نزیکه خو ځنه شه قام،
نه بینر ځیت باشه حز له سهیری جوانی ناکا بینینی پـځ بووه له گوو
مـرځ

سروشتی بازار، شه ځی ئاین، ره نگ نه خـځش، کـځر بیر بووه مـرځ
هاور ځکانم در ځژ ژیان و به کورتی مردن زـځر ژیان و به که می مردن
هاور ځکانم

هاو ځیه کم هـه بوو له ژیان ده ترساو نه مرد له مردن ده ترساو نه ژیا
هاو ځیه کم

هاو ځیه کم هـه بوو له مردن و له ژیان ده ترسا، نه مرد و نه ژیا
هاو ځیه کم هـه بوو له مردن نه ده ترساو ژیا له ژیان نه ده ترساو مرد
هاو ځیه کم

هاو ځیه کم هـه بوو نه حزی له ژیان بوو نه له مردن له نـځوان مردن و
ژیان ده سوو ځایه وه

من هـرگیز له هاو ځکانی خـم نه گه یستم و نامه و ځش بگم و کـځشه
بخه مه ناو ژیان و مردنیان

هـمیشه له دهـروه ی ژیان و مردنی هـواندام بـځ هـوه ی
په یوه ندیه کا نمان ئا ځزی تـځنه که و ځت

مـرځ غـریبی خـی بکا شهرم نیه له ناو خـی جـینابتهوه گوو رځـه
سهرم پـځ بووه له هـوا ځ خراپ ئاودهست شوځنی پشودانه

من مـرځ قم و خه م د ځ به خه ی مـرځ ځه خوا
پـځ بووه له شه ی روناک قوربانیه که سواوه چرایه ک نیه بـځ گهـشه رځـی
تاریکه تاوان

شځې ته به دهمامکه وه شووره ييه، گورگ و مه و کهر منداي مرځن خوا
ده مامکه

منداي هکاني دا يانه وه که ند

يه کي خوارد، يه کي کوشت، سواړي يه کي کيان بوو

ئاو ئاو چووه مرځ

مرځ زړ مېهره بانه واي گووت ئه و

گورکه نا،

مه هکه نا،

کهره که نا،

ئه و گوټي،

که سيش گوټي له ئه و نه بوو

مرځ مېهره بانه

که سيش گوټي له من نه بوو

مرځ دځي کي تاي ناخوځن ته وه

گهر نه کوژ و نه خواو سوارنه ب

سواربوون و خواردن و کوشتن پيرز بوونه و هري خراپ

خهوت باش بوونه و هري چاک با مېهره بانيت نه زځت به خهوتوويي جوانيت

□

□